

Kinabukasan ng Amerika at Hulyo 18, 2020 - Bilang Anim

Ang Watawat

Jeff Pippenger

2023-09-23

At pagkaraan ng tatlo't kalahating araw, ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos ay pumasok sa kanila, at sila'y tumindig sa kanilang mga paa; at bumagsak ang malaking takot sa mga nakakita sa kanila. At nakarinig sila ng isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At sila'y umakyat sa langit sa isang alapaap; at nakita sila ng kanilang mga kaaway. Apocalipsis 11:11, 12.

Pagkaraang niyurakan sila sa lansangan, tinanggap nina Elias at Moises ang Mang-aaliw at pagkatapos ay tumindig sila sa kanilang mga paa. Ang libis ng mga buto ni Ezekiel ay unang nakarinig ng isang ingay at pagkatapos ay nakaranas ng isang pagyanig, ngunit wala pa rin silang hininga.

Kaya ako'y nagpropesiya ayon sa ipinag-utos sa akin: at habang ako'y nagpopropesiya, nagkaroon ng isang ingay, at, narito, isang pagyanig, at ang mga buto ay nagdikit-dikit, buto sa kaniyang buto. At nang aking masdan, narito, ang mga litid at ang laman ay lumitaw sa ibabaw nila, at ang balat ay tumakip sa kanila sa ibabaw: ngunit walang hininga sa kanila. Ezekiel 37:7, 8.

Kapag muling nabuo na ang mga katawan, kanilang maririnig ang mensahe ng apat na hangin.

Nang magkagayo'y sinabi niya sa akin, Magpropesiya ka sa hangin; magpropesiya ka, anak ng tao, at sabihin mo sa hangin, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Manggaling ka mula sa apat na hangin, O hininga, at hipan mo ang mga napatay na ito, upang sila'y mabuhay. Kaya't ako'y nagpropesiya ayon sa iniutos niya sa akin, at ang hininga ay pumasok sa kanila, at sila'y nabuhay, at tumindig sa kanilang mga paa, isang lubhang malaking hukbo. Ezekiel 37:9, 10.

Lahat ng propeta ay tumutukoy sa wakas ng sanlibutan, kaya ang sipi mula kay Ezekiel ay nagdudulot ng isang dilema para sa mga nagnanais iwasan ang mensahe ng dalawang propeta ng Apocalipsis, kabanata labing-isa. Siyempre, para sa mga nagnanais tanggihan ang mensahe, ang pinakamadaling kasinungalingang maaari nilang sabihin sa kanilang sarili ay na ang Apocalipsis, kabanata labing-isa, ay kasaysayan lamang na kumakatawan sa Rebolusyong Pranses, at wala itong aplikasyon sa wakas ng sanlibutan. Ngunit kung tatanggapin mo ang palagay na maging ang Apocalipsis, kabanata labing-isa, ay tumutukoy sa wakas ng sanlibutan, kailangan mong ipagkasundo ang katotohanang ang makapangyarihang hukbo sa wakas ng sanlibutan, na naghahayag ng mensahe ng ikatlong anghel sa isang malakas na sigaw, ay kinikilalang patay at muling binuhay bago pa sila tumindig bilang hukbo ng Diyos.

Pagkatapos ay sinabi niya sa akin, Anak ng tao, ang mga butong ito ay ang buong sambahayan ng Israel: narito, sinasabi nila, Natuyo na ang aming mga buto, at naglaho ang aming pag-asa; kami'y lubusang nahiwalay. Kaya't magpahayag ka ng propesiya at sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; Narito, bayan ko, bubuksan ko ang inyong mga libingan, at iaahon ko kayo mula sa inyong mga libingan, at dadalhin ko kayo sa lupain ng Israel. At inyong malalaman na ako ang Panginoon, kapag binuksan ko ang inyong mga libingan, bayan ko, at iniaahon ko kayo mula sa inyong mga libingan, At ilalagay ko ang aking Espiritu sa inyo, at kayo'y mabubuhay, at ilalagak ko kayo sa inyong sariling lupain: kung magkagayo'y malalaman ninyo na ako, ang Panginoon, ang nagsalita at nagsagawa nito, sabi ng Panginoon. Ezekiel 37:11-14.

Si Cristo ay umakyat sa langit na may isang ulap at Siya'y babalik na may mga ulap, at ang mga ulap ay kumakatawan sa mga anghel. Si Moises at si Elias ay aakyat sa langit sa isang ulap na kumakatawan sa mensahe ng ikatlong anghel na lumilipad sa kalagitnaan ng himpapawid sa panahon ng batas ng Linggo sa Estados Unidos. Si Moises at si Elias ay aakyat sa langit sa panahon ng batas ng Linggo, kaugnay ng isang mensahe ng Islam.

Sa mismong talata na binanggit ni Jesus upang tukuyin ang Kanyang gawain, itinukoy ni Isaias ang marami sa mga katotohanang may kaugnayan sa kasaysayang ito. Ginamit Niya ang mga propetang sina Elias at Eliseo bilang mga halimbawa ng isang makahulung mensahe na hindi tinanggap ng kanilang sariling mga kababayan, at kaagad itong nag-udyok ng galit sa mga kabilang sa iglesya sa Nazaret at binalak nila Siyang patayin.

Ang Espiritu ng Panginoong Diyos ay sumasa akin; sapagkat pinahiran ako ng Panginoon upang ipangaral ang mabuting balita sa mga mapagpakumbaba; sinugo niya ako upang talian ang mga pusong bagbag, upang ipahayag ang kalayaan sa mga bihag, at ang pagbubukas ng bilangguan sa mga nakagapos; Upang ipahayag ang taong kinalulugdan ng Panginoon, at ang araw ng paghihiganti ng ating Diyos; upang aliwin ang lahat ng nagluluksa; Upang igawad sa mga nagluluksa sa Sion, upang bigyan sila ng kagandahan sa halip na abo, langis ng kagalakan sa halip na pagluluksa, kasuutan ng pagpuri sa halip na espiritu ng kabigatan; upang sila'y tawaging mga punongkahoy ng katuwiran, tanim ng Panginoon, upang siya'y luwalhatiin. At kanilang muling itatayo ang dating mga sira, ibabangon ang dating mga pagkatiwangwang, at aayusin ang mga sirang lungsod, ang mga pagkatiwangwang ng maraming sali't salinlahi. At ang mga taga-ibang lupain ay tatayo at magpapastol ng inyong mga kawan, at ang mga anak ng taga-ibang bayan ay magiging inyong mga mag-aararo at mga tagapag-alaga ng ubasan. Ngunit kayo'y tatawaging mga Pari ng Panginoon; tatawagin kayo ng mga tao na mga Ministro ng ating Diyos; kakainin ninyo ang kayamanan ng mga Gentil, at sa kanilang kaluwalhatian ay magmamapuri kayo. Sapagkat sa inyong kahihyan ay tatanggap kayo ng dobleng bahagi; at dahil sa pagkalito ay magagalak sila sa kanilang bahagi; kaya't sa kanilang lupain ay mamanahin nila ang doble; walang hanggang kagalakan ang sasakanila. Sapagkat ako, ang Panginoon, ay umiibig sa katarungan, kinapopootan ko ang pagnanakaw para sa handog na susunugin; at itutuwid ko ang kanilang gawa sa katotohanan, at gagawa ako ng isang tipang walang hanggan sa kanila. At ang kanilang binhi ay makikilala sa gitna ng mga Gentil, at ang kanilang lahi sa gitna ng mga bayan; lahat ng makakakita sa kanila ay kikilala sa kanila na sila ang binhing pinagpala ng Panginoon. Ako'y lubhang magagalak sa Panginoon, ang aking

kaluluwa'y magagalak sa aking Diyos; sapagkat binihisan niya ako ng mga kasuutan ng kaligtasan, tinalukbungan niya ako ng balabal ng katuwiran, gaya ng lalaking ikakasal na nagpapalamuti sa sarili, at gaya ng babaing ikakasal na nag-aayos sa kaniyang mga hiyas. Sapagkat kung paanong ang lupa ay nagpapasibol ng usbong, at kung paanong ang halamanan ay nagpapatubo ng mga bagay na inihasuk doon; gayon ang Panginoong Diyos ay magpapasibol ng katuwiran at pagpuri sa harap ng lahat ng mga bansa.

Dahil sa Sion ay hindi ako tatahimik, at dahil sa Jerusalem ay hindi ako magpapahinga, hanggang sa sumilang ang kanyang katuwiran na gaya ng kaningningan, at ang kanyang kaligtasan na gaya ng ilawang nagliliyab. At makikita ng mga Hentil ang iyong katuwiran, at ng lahat ng hari ang iyong kaluwalhatian; at ikaw ay tatawagin sa isang bagong pangalan na papangalanan ng bibig ng Panginoon. Ikaw rin ay magiging isang putong ng kaluwalhatian sa kamay ng Panginoon, at isang maharlikang diadema sa kamay ng iyong Diyos. Hindi ka na tatawaging Pinabayaan; ni tatawagin pa ang iyong lupain na Tiwangwang; kundi ikaw ay tatawaging Hephzibah, at ang iyong lupain, Beulah; sapagkat nalulugod sa iyo ang Panginoon, at ang iyong lupain ay ikakasal. Sapagkat kung paanong pinapakasalan ng isang binata ang isang birhen, gayon ka pakakasalan ng iyong mga anak; at kung paanong ang kasintahang-lalaki ay nagagalak sa kasintahang-babae, gayon magagalak sa iyo ang iyong Diyos. Naglagay ako ng mga bantay sa iyong mga kuta, O Jerusalem, na hindi kailanman mananahimik, maging araw man o gabi; kayong mga bumabanggit sa Panginoon, huwag kayong tumahimik. At huwag ninyo siyang bigyan ng kapahingahan, hanggang sa kanyang maitatag, at hanggang sa kanyang gawin ang Jerusalem na kapurihan sa lupa. Sumumpa ang Panginoon sa pamamagitan ng kanyang kanang kamay, at ng bisig ng kanyang lakas, Tunay na hindi ko na ibibigay ang iyong butil upang maging pagkain ng iyong mga kaaway; at ang mga anak ng dayuhan ay hindi iinom ng iyong alak na iyong pinagpaguran; kundi ang mga umani nito ay kakain nito at magpupuri sa Panginoon; at ang mga nag-ipon nito ay iinumun ito sa mga looban ng aking kabanalan. Magsidaan, magsidaan kayo sa mga pintuang-bayan; ihanda ninyo ang daan ng bayan; itayo, itayo ang lansangang-bayan; alisin ang mga bato; itaas ang isang watawat para sa bayan. Narito, ipinahayag ng Panginoon hanggang sa mga wakas ng sanlibutan, Sabihin ninyo sa anak na babae ng Sion, Narito, ang iyong kaligtasan ay dumarating; narito, ang kanyang ganting-pala ay nasa kanya, at ang kanyang gawa ay nasa unahan niya. At tatawagin sila, Ang banal na bayan, Ang mga tinubos ng Panginoon; at ikaw ay tatawaging, Hinanap, Isang lunsod na hindi pinabayaan. Isaias 61:1-62:12.

Ang Panginoon ay pumasok sa “isang walang hanggang tipan” kasama ang isandaan at apatnapu't apat na libo na dating “pinabayaan,” ngunit pagkatapos ay naging “isang lunsod” na “hindi pinabayaan.” Sila ay “tiwangwang” at patay sa lansangan. Kinilala ni Isaias sila bilang ang “mga Pari ng Panginoon,” ang “mga ministro” ng Panginoon, isang “banal na bayan,” at ang “mga bantay” sa mga kuta ng Sion.

Sa kaibahan sa mga nagalak dahil sa kanilang mga bangkay, ang Diyos naman ay nagagalak sa kanila, “gaya ng nagagalak ang nobyo sa nobya.” Naihanda na ang nobya. Gaya ng nasa pangako sa Philadelphia, ipinagkakaloob ng Panginoon sa kanila ang isang “bagong pangalan,” at tinutukoy Niya ang kanilang pangalan bilang “Hephzibah” at “Beulah.” Ang “Hephzibah” ay nangangahulugang “ang aking kaluguran ay nasa kaniya,” at ang “Beulah” ay nangangahulugang

“magpakasal.” Pinapakasalan ng Panginoon ang mga kinakatawan nina Elijah at Moses.

Ang gawaing ipinagkaloob sa kanila ay ihanda ang daan para sa Ikalawang Pagparito ni Cristo sa pamamagitan ng pangangaral ng “mabuting balita” ni Cristo at ng Kaniyang katuwiran “hanggang sa katapusan ng sanlibutan.” Sila’y pinahiran ng Mang-aaliw sa pagbubuhos ng Espiritu, at pagkatapos ay itataas “bilang isang estandarte,” gaya ng sinasabi ng “isang dakilang tinig mula sa langit” sa kanila, “Umakyat kayo rito.” Sila’y magiging “isang putong ng kaluwalhatian” at “isang maharlikang diadema” sa kamay ng Panginoon. Kinilala ni Zacarias ang gayunding putong bilang isang watawat, at itinatakda rin ang pangyayari sa panahon ng huling ulan.

At ililigtas sila ng Panginoon nilang Diyos sa araw na yaon, gaya ng kawan ng kaniyang bayan: sapagkat sila’y magiging gaya ng mga batong hiyas ng isang korona, na itataas na gaya ng watawat sa kaniyang lupain. Sapagkat kay dakila ng kaniyang kabutihan, at kay dakila ng kaniyang kagandahan! Ang trigo ay magpapasaya sa mga binata, at ang bagong alak sa mga dalaga. Humingi kayo sa Panginoon ng ulan sa panahon ng huling ulan; kaya’t ang Panginoon ay gagawa ng mga ulap na maningning, at magbibigay sa kanila ng mga pagbuhos ng ulan, sa bawat isa’y damo sa parang. Zacarias 9:16-10:1.

Sila ang “kawan ng Kaniyang bayan,” ngunit ang Panginoon ay may ikalawang kawan na noo’y nasa Babilonia pa, na tatawagin din Niya. Ang kanilang gawain ay ang muling pagtatayo ng mga “dating” wasak na dako at ng mga “katiwangwang” ng maraming salinlahi. Sila ang mga babalik at muling magtatatag ng mga dating landas na itinakwil at tinabunan sa loob at sa labas ng Adventismo. Babalikan nila ang mga saligang katotohanan ng mga Millerita at ihaharap ang mga ito sa kanilang dalisay na anyo sa Adventismong Laodiceano, at ihaharap din nila ang isang mensahe sa mga nasa labas ng Adventismo hinggil sa mga “dating” katotohanang kaugnay ng kautusan ng Diyos, lalo na ng Sabat. Sa gayon, gagamitin nila ang mga kasaysayan ng maraming salinlahi upang ilarawan ang bagong kasaysayan. Magaganap ang kanilang gawain sa panahon ng huling ulan, kapag ang mga kahatulan ng Diyos ay nasa lupain. Kapag ang Panginoon, sa Kaniyang kanang kamay, ay itinaas sila bilang isang watawat, ang buong sanlibutan na dating nagalak sa pagkakahandusay ng kanilang mga bangkay sa lansangan ay makakakita ng watawat at maririnig ang pakakak ng babala ng mga bantay.

Kayong lahat na mga naninirahan sa sanlibutan, at mga tumatahan sa lupa, masdan ninyo, kapag itinaas niya ang watawat sa mga bundok; at kapag humihip siya ng pakakak, dinggin ninyo. Isaias 18:3.

Sa ikalabing-isang kabanata ng Pahayag, nang makita ng mga nagalak sa kanilang mga bangkay na sila’y tumindig, “malaking takot ang bumagsak sa mga nakakita sa kanila.”

Kung magkagayo’y mabubuwal ang Asiriano sa tabak, hindi ng lalaking makapangyarihan; at ang tabak, hindi ng lalaking hamak, ay lalamon sa kaniya: ngunit tatakas siya sa tabak, at ang kaniyang mga binata ay magugupo. At siya’y paroroon sa kaniyang matibay na kuta dahil sa takot, at ang kaniyang mga prinsipal ay matatakot sa watawat, wika ng Panginoon, na ang kaniyang apoy ay nasa Sion, at ang kaniyang pugon ay nasa Jerusalem. Isaias 31:8, 9.

Ang lahat ng mga patotoo ng propeta ay nagkakatipon sa Aklat ng Pahayag. Ang Asirio ay kumakatawan sa hari sa hilagaan sa Daniel kabanata labing-isa, talata apatnapu hanggang apatnapu't lima, na darating sa kaniyang wakas na walang sinumang tutulong sa kaniya. Kapag hinipan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na mga bantay ng Diyos, ang pakakak, maririnig ito ng buong sanlibutan at matatakot. Ang mga kinakatawan ng dalawang propeta ay “papahiran ng langis” ng Mang-aaliw “upang ipahayag ang mabubuting balita”—ang “mga balitang magmumula sa silangan at sa hilagaan” na “bumabagabag” sa hari sa hilagaan sa Daniel kabanata labing-isa, talata apatnapu't apat—na siyang naghuhudyat ng pasimula ng pag-uusig sa krisis ng batas ng Linggo. Sa panahong iyon, tutugon ang mga Hentil sa mensahe na lumabas sa Babilonia at sumama sa mga saserdote ng Panginoon, na kinakatawan din bilang “isang ugat ni Jesse,” at sa gayo’y kinikilala ang biblikal na metodolohiya na gagamitin nila upang iharap ang mensaheng babala sa mga Hentil.

At sa araw na yaon ay magkakaroon ng ugat ni Jesse, na tatayo bilang isang watawat ng bayan; siya’y hahanapin ng mga Gentil; at ang kaniyang kapahingahan ay magiging maluwalhati. At mangyayari sa araw na yaon, na muli, sa ikalawang pagkakataon, iuunat ng Panginoon ang kaniyang kamay upang bawiin ang nalabi sa kaniyang bayan, na maiiwan, mula sa Asiria, at mula sa Egipto, at mula sa Patros, at mula sa Cush, at mula sa Elam, at mula sa Shinar, at mula sa Hamath, at mula sa mga pulo ng dagat. At magtataas siya ng isang watawat para sa mga bansa, at titipunin ang mga itinaboy ng Israel, at pipisanin ang mga nangalat ng Juda mula sa apat na sulok ng lupa. Isaias 11:10-12.

Itinipon ng Panginoon ang Kanyang bayan noong Setyembre 11, 2001 sa pamamagitan ng mensaheng tumukoy sa paglusob ng Islam bilang pagdating ng ikatlong “sa aba.” Muli Niyang tinitipon ang Kanyang bayan sa ikalawang pagkakataon pagkaraang sila’y nangamatay sa lansangan. Kapag ginawa Niya ito, ang mga itinipon ay kinikilala bilang “ang mga tapon ng Israel,” ang “mga nangalat sa Juda.” Sila ay itinapon sa mga lansangan noong Hulyo 18, 2020, ngunit sila’y muling tinitipon sa ikalawang pagkakataon upang maging watawat na nagtitipon sa iba pang kawan ng Diyos na nasa Babilonia pa. Ang pagtitipon sa mga nasa Babilonia pa ay nagsisimula sa batas sa Linggo sa Estados Unidos, na siyang ikalawa sa dalawang tinig sa Apocalipsis labing-walo.

Ang unang pagtitipon ay naganap noong Setyembre 11, 2001 nang umatake ang Islam sa Estados Unidos. Bilang ang watawat na muling titipunin sa ikalawang pagkakataon, sila ay kinakatawan bilang ang ugat ni Isai, na isang sagisag ng gawa ng Alfa at Omega na naglalarawan sa wakas ng isang bagay kasama ang pasimula ng isang bagay. Ang unang pagtitipon ay minarkahan ng isang Islamikong pag-atake sa Estados Unidos at inilalarawan at tinutukoy ang isang Islamikong pag-atake sa Estados Unidos bilang ang ikalawang pagtitipon. Kapag ang ugat ni Isai ay tumindig bilang isang watawat sa mga Hentil, ang kaniyang "kapahingahan" ay magiging maluwalhati, sapagkat ang watawat ay aakay sa mga nananatili pa sa Babilonia pabalik sa biblikal na dating landas ng Sabado ng ikapitong araw, at sa gayo'y tinatandaan ang pagbabangon ng watawat para sa mga Hentil sa krisis ng batas-Linggo.

Ang "ensign" ay unang sumasailalim sa isang prosesong paglilinis na naipakita sa Malakias kabanata tatlo, sa dalawang paglilinis ng Templo na ginawa ni Cristo, at, walang pagsala, sa talinghaga ng sampung dalaga sa katapusan ng kilusang Millerita. Ang prosesong paglilinis sa pasimula ay inuulit ayon sa mismong titik sa wakas, at kinakatawan ni Isaias kaugnay ng isang natatanging tapyas na naitala sa isang aklat. Ang paghihimagsik ng Adbentismo ay ang huwad na tapyas na ginawa noong 1863 upang itakwil at palitan ang dalawang tapyas na tinukoy sa aklat ni Habakuk, kabanata dalawa.

Ngayon, humayo ka, isulat mo ito sa harap nila sa isang tabla, at itala mo ito sa isang aklat, upang ito'y manatili para sa panahong darating, magpasawalang hanggan: Na ito ay bayang mapaghimagsik, mga anak na sinungaling, mga anak na ayaw makinig sa kautusan ng Panginoon: Na nagsasabi sa mga tagakita, Huwag kayong makakita; at sa mga propeta, Huwag ninyo kaming hulaan ng mga bagay na matuwid, magsalita kayo sa amin ng mga bagay na kaaya-aya, manghula kayo ng mga kabulaanan: Lumayo kayo sa daan, lumihis kayo mula sa landas, alisin ninyo sa harap namin ang Banal ng Israel. Kaya't ganito ang sabi ng Banal ng Israel, Sapagkat inyong hinamak ang salitang ito, at tumiwala kayo sa pang-aapi at kalikuan, at sumandal doon: Kaya't ang kasamaan na ito ay magiging sa inyo na parang bitak na handa nang gumuho, umuumbok sa isang mataas na pader, na ang pagkaputok nito ay dumarating bigla sa isang saglit. At kaniyang babasagin ito gaya ng pagkabasag ng sisidlang putik ng magpapalayok na dinudurog; hindi niya kaaawaan; anupat sa pagkaputok nito ay hindi masusumpungan ang kahit isang pirasong basag upang makapagsalok ng baga mula sa apuyan, o makapagsalok ng tubig mula sa balon. Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoong Diyos, ang Banal ng Israel: Sa pagbabalik-loob at kapahingahan kayo maliligtas; nasa katahimikan at pagtitiwala ang inyong kalakasan: subalit ayaw ninyo. Nguni't inyong sinabi, Hindi; sapagkat tatakas kami sa mga kabayo; kaya't kayo'y tatakas: at, Sasakay kami sa mga mabilis na kabayo; kaya't ang nagsisihabol sa inyo ay magiging mabilis. Isang libo ang tatakas sa saway ng isa; sa saway ng lima ay tatakas kayo: hanggang sa maiwan kayo na parang pananda sa taluktok ng isang bundok, at parang watawat sa isang burol. At dahil dito ay maghihintay ang Panginoon, upang siya'y magpakita ng biyaya sa inyo, at dahil dito siya'y magpapakataas, upang siya'y mahabag sa inyo: sapagkat ang Panginoon ay Diyos ng kahatulan: mapalad ang lahat ng naghihintay sa kaniya. Sapagkat tatahan ang bayan sa Sion sa Jerusalem: hindi ka na iiyak: siya'y lubhang magpapakita ng biyaya sa iyo sa tinig ng iyong daing; pagkarinig niya nito, sasagutin ka niya. Isaias 30:8-19.

Noong 1863, sinimulan ng Adbentismo ang proseso ng pagtanggap sa makahulung mensahe ni William Miller na kinakatawan sa dalawang banal na tabla ni Habakuk. Ipinakikita ni Hesus ang wakas sa pamamagitan ng pasimula. Sa bahaging ito, ang mga manghihimagsik sa pasimula ng Adbentismo ay kumakatawan din sa mga manghihimagsik sa wakas ng Adbentismo. Sa kapwa pagkakataon, ang paghihimagsik ay kumakatawan sa pagtanggap sa makahulung mensahe at metodolohiya ng kani-kaniyang kasaysayan, kapag sinasabi nila sa mga "tagakita," "Huwag kayong makakita"; at sa mga propeta, "Huwag ninyong ipropesiya sa amin ang mga bagay na matuwid, magsalita kayo sa amin ng mga kaaya-ayang bagay, magpropesiya kayo ng mga panlilinlang."

Nagpapasya rin silang lisanin ang landas kapag kanilang ipinahahayag: “Lumayo kayo sa daan, lumihis kayo sa landas; pawiin ninyo mula sa harap namin ang Banal ng Israel.” Ang landas ng mga matuwid ay ang “mga dating landas” na binabanggit sa Jeremias, kabanata anim, talata labing-anim at labing-pito. Ang mga mapanghimagsik ay nagpapasyang huwag lumakad sa mga saligang katotohanan o makinig sa tunog ng trumpeta na hinihipan ng mga bantay na itinaas, na kumakatawan sa kilusang Millerite at sa kilusang Future for America.

Ganito ang sabi ng Panginoon, Tumindig kayo sa mga lansangan, at tingnan, at magtanong tungkol sa mga sinaunang landas, kung saan naroon ang mabuting daan, at lumakad kayo roon, at makasusumpong kayo ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. Ngunit kanilang sinabi, Hindi kami lalakad doon. Naglagay din ako sa inyo ng mga bantay, na nagsasabing, Makinig kayo sa tunog ng pakakak. Ngunit kanilang sinabi, Hindi kami makikinig. Kaya’t dinggin ninyo, kayong mga bansa, at alamin, O kapulungan, kung ano ang nasa gitna nila. Dinggin mo, O lupa: narito, magdadala ako ng kasamaan laban sa bayang ito, yaong bunga ng kanilang mga pag-iisip, sapagkat hindi nila pinakinggan ang aking mga salita, ni ang aking kautusan, kundi ito’y kanilang itinakwil. Jeremias 6:16-19.

Ang pagtanggap ng mga manghihimagsik na lumakad sa mga dating landas ay inilalarawan din bilang kanilang pagnanais na “pahintuin ang Banal ng Israel sa pagiging nasa harap nila,” at kumakatawan sa pagtakwil sa mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi na nakasalig sa Alpha at Omega na naglalarawan ng wakas ng Adbentismo sa pamamagitan ng pasimula.

Mayroon silang isang maningning na tanglaw na inilagay sa kanilang likuran sa pasimula ng landas, na sinabi sa akin ng isang anghel na iyon ang 'sigaw sa hatinggabi.' Ang tanglaw na ito ay nagliwanag sa kahabaan ng landas at nagbigay-liwanag sa kanilang mga paa, upang sila’y huwag matisod.

Kung itinuon nila ang kanilang mga mata kay Jesus, na nasa mismong unahan nila at umaakay sa kanila patungo sa lungsod, sila’y ligtas. Ngunit hindi naglaon, ang ilan ay nanghina at nagsabing napakalayo pa ng lungsod, at inaasahan nilang nakapasok na sana sila roon noon pa. Kung magkagayon, pinalalakas sila ni Jesus sa pamamagitan ng pagtaas ng Kaniyang maluwalhating kanang bisig, at mula sa Kaniyang bisig ay lumabas ang isang liwanag na kumalat sa ibabaw ng pangkat ng mga Adventista, at sila’y sumigaw, ‘Aleluya!’ Ang iba nama’y padalus-dalos na itinatwa ang liwanag na nasa likuran nila, at nagsabing hindi ang Diyos ang umakay sa kanila hanggang sa ganitong kalayo. Namatay ang liwanag sa likuran nila, iniwan ang kanilang mga paa sa ganap na kadiliman, at sila’y natisod at nawalan ng tanaw sa palatandaan at kay Jesus, at nahulog mula sa landas pababa sa madilim at masamang sanlibutan sa ibaba.

Ang proseso ng pagdadalisay na kinakatawan ng Sigaw sa Hatinggabi ay nagbubunga ng dalawang uri ng mga mananamba, at ang Isaias kabanata tatlumpu ay inilalarawan ang kakulangan ng langis ng mga hangal na dalaga bilang kawalang-kakayahang kumuha ng tubig o apoy, na kapwa mga sagisag ng Mang-aaliw, nang isulat ni Isaias, “na ang pagkabagsak nito’y dumarating biglang sa isang saglit. At kanyang babasagin ito gaya ng pagkabasag ng sisidlan ng magpapalayok na pinagwatak-watak; hindi niya kaaawaan: anupa’t sa pagkakabasag nito’y walang

masusumpungang piraso upang makakuha ng apoy mula sa apuyan, o upang makakuha ng tubig mula sa hukay.” Ang kanilang kahatulan ay dumarating “bigla” gaya ng kinakatawan ng Sigaw sa Hatinggabi, kung kailan natutuklasan nilang huli na upang magtamo ng langis. Ang apoy at tubig sa patotoo ni Isaias ay isa lamang ibang pagsasagisag sa langis sa talinghaga ng sampung dalaga. Ang langis, tubig, at apoy ay kumakatawan sa karakter; kinakatawan din nila ang mensahe at gayundin ang presensiya ng Mang-aaliw. Wala sa mga sagisag na ito ang maaangkin kapag ang kahatulan ng sampung dalaga ay “dumarating biglang sa isang saglit.” Sa oras na yaon, huli na.

Ang tanging katiwasayan ay nasa “pagbabalik-loob,” na siyang pangakong ibinigay kay Jeremias nang kinatawan niya ang mga nadismaya sa unang kabiguan. Kung ang bayan ng Diyos ay magbabalik-loob sa Kanya, Siya’y babalik sa kanila; ngunit tumatanggi ang mga mapaghimagsik at napawi ang liwanag na tumanglaw sa landas. Ang liwanag sa pasimula ay ang Sigaw sa Hatinggabi, at ang landas pasulong ay tinanglawan ng maluwalhating kanang bisig ni Cristo hanggang sa kawalang-hanggan. Si Cristo ay nasa unahan ng mga nasa landas, at ang liwanag sa likuran ay dapat na yaon ding liwanag, sapagkat inilalarawan ni Cristo ang wakas ng landas sa pamamagitan ng pasimula nito. Ang Sigaw sa Hatinggabi ay dating at nananatiling kasalukuyang katotohanan.

“Madalas na itinuturo sa akin ang talinghaga ng sampung dalaga, na lima sa kanila ay matatalino, at lima ay mga mangmang. Ang talinghagang ito ay natupad na at matutupad pa sa bawat titik, sapagkat mayroon itong natatanging paglalapat sa panahong ito; at, gaya ng mensahe ng ikatlong anghel, ay natupad na at patuloy na magiging kasalukuyang katotohanan hanggang sa katapusan ng panahon.” Review and Herald, Agosto 19, 1890.

Ang pagnanasang alisin ang Banal sa harapan nila ay isang pagtanggap hindi lamang kay Cristo, kundi kay Cristo bilang ang Alfa at Omega. Ito ay ang pagtanggap sa mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi sa pasimula ng Adbentismo ay isang pagtutuwid sa nabigong hula.

Ang mga manghihimagsik na tumakwil sa "mga dating landas" ay lumikha ng isang huwad na "mesa" na hiwalay sa mga matuwid, gaya ng kinakatawan sa katuparan ng Sigaw sa Hatinggabi ng kilusang Millerita. Pagkatapos ay "Isang libo" ang nagsitakas "sa saway ng isa," at ang kilusan ay biglang bumaba mula limampung libo tungo sa limampu. Nagsitakas sila dahil sa "saway" na nagmula sa "limang" matatalinong dalaga na nagsabi sa kanila na wala silang langis na maibabahagi, at na dapat silang humayo at bumili ng sarili nilang langis. Ang paghiwalay ng mga hangal sa mga matalino ay nag-iwan sa matatalinong dalaga "na gaya ng isang parola sa taluktok ng isang bundok, at gaya ng isang watawat sa isang burol." Ang paghihimagsik ng mga hangal na dalaga noong Oktubre 22, 1844 ay naglarawan sa paghihimagsik ng 1863, sapagkat ang Oktubre 22, 1844 ang pasimula ng labing-siyam na taon na kumakatawan sa wakas ng "pitong ulit" ng Levitico dalawampu't anim. Mayroon pa kaming sasabihin hinggil sa paksang ito, subalit ang paghihimagsik noong 1844 ay naging tipo ng paghihimagsik ng 1863 at minarkahan ang punto nang likhain ang huwad na "mesa."

Ang takot na nararanasan ng mga mangmang na dalaga ay ang takot na kinakatawan kapag ang mga matatalinong dalaga ay muling bubuhayin at tatayo sa kanilang mga paa. Noon ay huli na upang makaahon mula sa pagkadismaya noong Hulyo 18, 2020, at ang susunod na mangyayari ay ang pag-akyat sa langit na nagaganap sa panahon ng batas sa Linggo. Noon nagaganap ang isang malakas na lindol.

At nang oras ding yaon ay nagkaroon ng isang malaking lindol, at ang ikasampung bahagi ng lungsod ay gumuho; at sa lindol ay napatay ang pitong libong tao: at ang mga nalabi ay nangatakot, at nagbigay ng kaluwalhatian sa Diyos ng langit. Nakalipas na ang ikalawang kapahamakan; at, narito, ang ikatlong kapahamakan ay dumarating agad. Pahayag 11:13, 14.

Tinutukoy ng Apocalipsis 11 na sa panahon ng Rebolusyong Pranses ay bumagsak ang ikasampung bahagi ng lungsod, at sa kasaysayang iyon ay pinabagsak ang bansang Pransiya, isang bansang may dalawang propetikong sungay na kinakatawan bilang Sodoma at Egipto. Ang dalawang sungay ng Pransiya ay tipo ng dalawang sungay ng Estados Unidos.

Sa propesiya, ang Pransiya ay isa sa sampung kahariang kumakatawan sa Romang pagano sa Daniel kabanata pito, at kaya't isang ikasampung bahagi ng kaharian (lungsod) ang bumagsak. Sa katunayan, sa mga yaong sampung sungay ng Daniel kabanata pito na sa wakas ay nagluklok sa kapapahan sa trono ng daigdig noong 538, ang Pransiya ang pangunahing kahariang nagtatag sa kapapahan. Bilang isa sa sampung kapangyarihan ng Daniel kabanata pito, ang Pransiya ay sumasagisag sa gampanin ng hayop na mula sa lupa na may dalawang sungay sa Apocalipsis kabanata labing-tatlo. Ginaganap ng Estados Unidos sa wakas ang gayunding gawain para sa kapapahan na ginawa ng Pransiya sa pasimula. Ang Estados Unidos ang pangunahing kapangyarihan sa hanay ng sampung haring kumakatawan sa Nagkakaisang mga Bansa, at babagsak ito sa lindol ng batas ng Linggo. Tatalakayin pa namin ang mga talatang ito nang higit na ganap sa susunod na artikulo.

Isa sa pangunahing usapin ng artikulong ito ay ang pagiging isang mensahe nito na nagpapatindig sa bayan ng Diyos, sapagkat ang Tagapag-aliw na nagpapatindig sa kanila ay kumakatawan sa langis, na hindi lamang kumakatawan sa Espiritu Santo kundi gayon din sa mga mensaheng ipinapadala ng Diyos sa Kanyang bayan. Ang mensahe ng Apocalipsis labing-isa na nagpapatindig kina Moises at Elias ay kinakatawan din ng pangakong ibinigay kay Jeremias.

Kaya't ganito ang wika ng Panginoon: Kung ikaw ay manumbalik, ibabalik kitang muli, at ikaw ay tatayo sa harap ko; at kung ihiwalay mo ang mahalaga sa hamak, ikaw ay magiging gaya ng aking bibig. Hayaan mong sila ang manumbalik sa iyo, ngunit huwag kang manumbalik sa kanila. At gagawin kitang isang kutang pader na tanso laban sa bayang ito; at sila'y makikipaglaban sa iyo, ngunit hindi sila mananaig laban sa iyo; sapagkat ako'y kasama mo upang iligtas ka at upang palayain ka, wika ng Panginoon. At ililigtas kita mula sa kamay ng masama, at tutubusin kita mula sa kamay ng marahas. Jeremias 15:19-21.

Iyon ding panawagan ang ginawa ni Isaias nang sinabi niya, "Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoon Diyos, ang Banal ng Israel: Sa pagbabalik at sa kapahingahan kayo'y maliligtas." Idinagdag pa ni Isaias na ang "pagbabalik" ay may kaugnayan sa panahong pag-antala ng

talinghaga, sapagkat kanyang isinulat, "At kaya't maghihintay ang Panginoon, upang magpakita siya sa inyo ng kagandahang-loob; at kaya't siya'y itataas, upang kayo'y kahabagan: sapagkat ang Panginoon ay Diyos ng kahatulan: mapalad ang lahat ng naghihintay sa kanya."

Ang pribilehiyong maging "bibig" ng Diyos, gaya ng tinukoy ni Jeremias, ay ang pribilehiyo ng pagsasalita para sa Diyos sa panahong ang Estados Unidos ay "nagsasalita gaya ng isang dragon." Ang mga salitang bibigkasin noon ng bayan ng Diyos ay ang babala laban sa tanda ng halimaw na papal. Upang makilahok sa nasabing maluwalathing kilusan, kinakailangan na tayo'y magbalik.

Kung ikaw ay magbabalik, O Israel, sabi ng Panginoon, magbalik ka sa akin; at kung iyong aalisin sa harap ng aking paningin ang iyong mga kasuklamsuklam, kung magkagayo'y hindi ka mabubunot. At ikaw ay manunumpa, Buhay ang Panginoon, sa katotohanan, sa kahatulan, at sa katuwiran; at ang mga bansa ay magpapakapalad sa kanya, at sa kanya sila magluluwalhati. Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoon sa mga tao ng Juda at ng Jerusalem, Bungkalin ninyo ang inyong mga tiwangwang na bukid, at huwag kayong maghasik sa gitna ng mga tinik. Magpatuli kayo sa Panginoon, at alisin ninyo ang balat ng pagtutuli ng inyong puso, kayong mga lalaki ng Juda at mga nananahan sa Jerusalem; baka sumiklab ang aking poot na parang apoy, at magingas na walang makapapatay, dahil sa kasamaan ng inyong mga gawa. Ihayag ninyo sa Juda, at ipamalita sa Jerusalem; at sabihin, Hipan ninyo ang pakakak sa lupain: sumigaw kayo, magkatipon, at sabihin, Magpulong kayo, at tayo'y pumaroon sa mga bayang nakukutaan. Itindig ninyo ang watawat patungo sa Sion: magsiurong kayo, huwag magluwat: sapagkat magdadala ako ng kasamaan mula sa hilaga, at dakilang kapahamakan. Ang leon ay umahon mula sa kanyang lungga, at ang mangwawasak ng mga bansa ay nasa daan na; siya'y lumabas mula sa kanyang dako upang gawing ilang ang iyong lupain; at ang iyong mga bayan ay mawawasak, walang mananahan. Jeremias 4:1-7.

Ngunit lumukob kay Gedeon ang Espiritu ng Panginoon, at hinipan niya ang pakakak; at ang Abiezer ay nagtipon na sumunod sa kaniya. At nagpadala siya ng mga sugo sa buong Manases; at sila man ay nagtipon na sumunod sa kaniya: at nagpadala siya ng mga sugo sa Aser, at sa Zabulon, at sa Neptali; at sila'y umahon upang makipagkita sa kanila. Mga Hukom 6:34, 35.